

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 136 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udeblivelsesdomme og varetægtsfængsling).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 6/11 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Må jeg bede om, at de medlemmer, der nu forlader salen, gør det i ro, så vi har en chance for at få begyndt forhandlingen. Jeg har ikke til hensigt at anskaffe et par hovedtelefoner for herfra at kunne følge debatten.

Ole Espersen (S):

Lovforslaget består af to væsensforskellige afsnit. Det første vedrører et forslag om, at man skal kunne dømmes som udebleven i straffesager, hvis der ikke er tale om en frihedsstraf på over seks måneder. Det er baseret på den erfaring, at der i ganske mange tilfælde sker det, at den tiltalte simpelt hen udebliver, så planlægningen slås i stykker og der må berammes nyt møde. Det er selvfølgelig ubehageligt for alle parter, og det forsinker også andre sager.

Det foreslås samtidig, at man frit skal kunne anke en sag, hvor man er blevet dømt som udebleven, og at der indrømmes en genoptagelsesret, hvis man kan dokumentere, at man havde lovligt forfald, som man ikke havde mulighed for at underrette retten om, og vi synes derfor ikke, at betænkelighederne er store, naturligvis også i betragtning af de fordele, der kan være for retssystemet som helhed.

Vi lægger megen vægt på, at i tilfælde, hvor man skal kunne dømmes som udebleven, skal anklageskriftet være forkyndt for én personligt. Under de betingelser kan vi godt være positive over for forslaget. Vi vil selvfølgelig i løbet af et par år se, hvordan det fungerer i praksis.

Den anden del, der vedrører varetægtsfængsling for uagtsomt manddrab i forbindelse med spritkørsel, er naturligvis betydelig mere kompliceret.

Det drejer sig altså om varetægtsfængsling for uagtsomhed. Det er, så vidt jeg ved, det eneste tilfælde, hvor man i så fald, hvis forslaget vedtages, vil kunne varetægtsfængsles for uagtsomme handlinger.

I 1987 havde vi et lignende forslag til behandling. Da gik et flertal imod, og vores holdning var, at såfremt der er behov for en skærpet reaktion, bør denne reaktion bestå i en forhøjelse af straffen. En indrømmet varetægtsfængsling i disse situationer er, kan man sige, noget af en omgåelse af det, der ville være det naturlige, nemlig en skærpelse af straffen.

Det er klart, at man har set en række eksempler, hvor befolkningen med god grund har kunnet harmes over færdselsdrab, undertiden foregået under meget graverende omstændigheder. Man kan en gang imellem spørge sig selv, hvorfor man efter de gældende regler ikke kan varetægtsfængsle dér, især hvis det drejer sig om alkoholister, hvad det ofte gør – hvorfor er det så nødvendigt at løslade dem måske ganske få timer efter?

Jeg ved ikke, om man forgæves har forsøgt fængslinger, men der er da i nogle bestemmelser mulighed for fængsling, især hvis der er risiko for, at personen på ny kører bil i spirituspåvirket tilstand.

Vi vil gerne se på lovforslaget og overveje, om det er den hensigtsmæssige reaktion. Vi vil samtidig gøre opmærksom på, at når man skal tage hensyn til folks retsbevidsthed, som det siges i bemærkningerne, må man passe på, at man ikke krænker den ved det nye forslag.

For det første skal jeg gøre opmærksom på, at så at sige alle de parter, der er hørt, undtagen politiet, har givet udtryk for store eller yderst store betænkeligheder ved forslaget.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at der bliver en underlig form for inkonsekvens. Lad mig blot nævne et eller to eksempler: